

16⁰ Pièce
INDO-CHINOIS

708

VONG - CỒ

BAN TÀI - TỬ

Mấy bài Vong - cồ này thường ca
ở Radio và lấy tiếng vô dĩa Asia

TIRAGE à
2000 exemplaires
Saigon le 7/8/1988

P. IMPRIMERIE BAO-TON
MME DIEP VAN KY

Thuy
M. Tâm Bàng

M. Tâm Bàng : Soạn ra là một người Tài-tử, thường ca Radio và Asia
M. PHẠM - VĂN - CƯỜNG Xuất bản

16⁰ Pièce
708

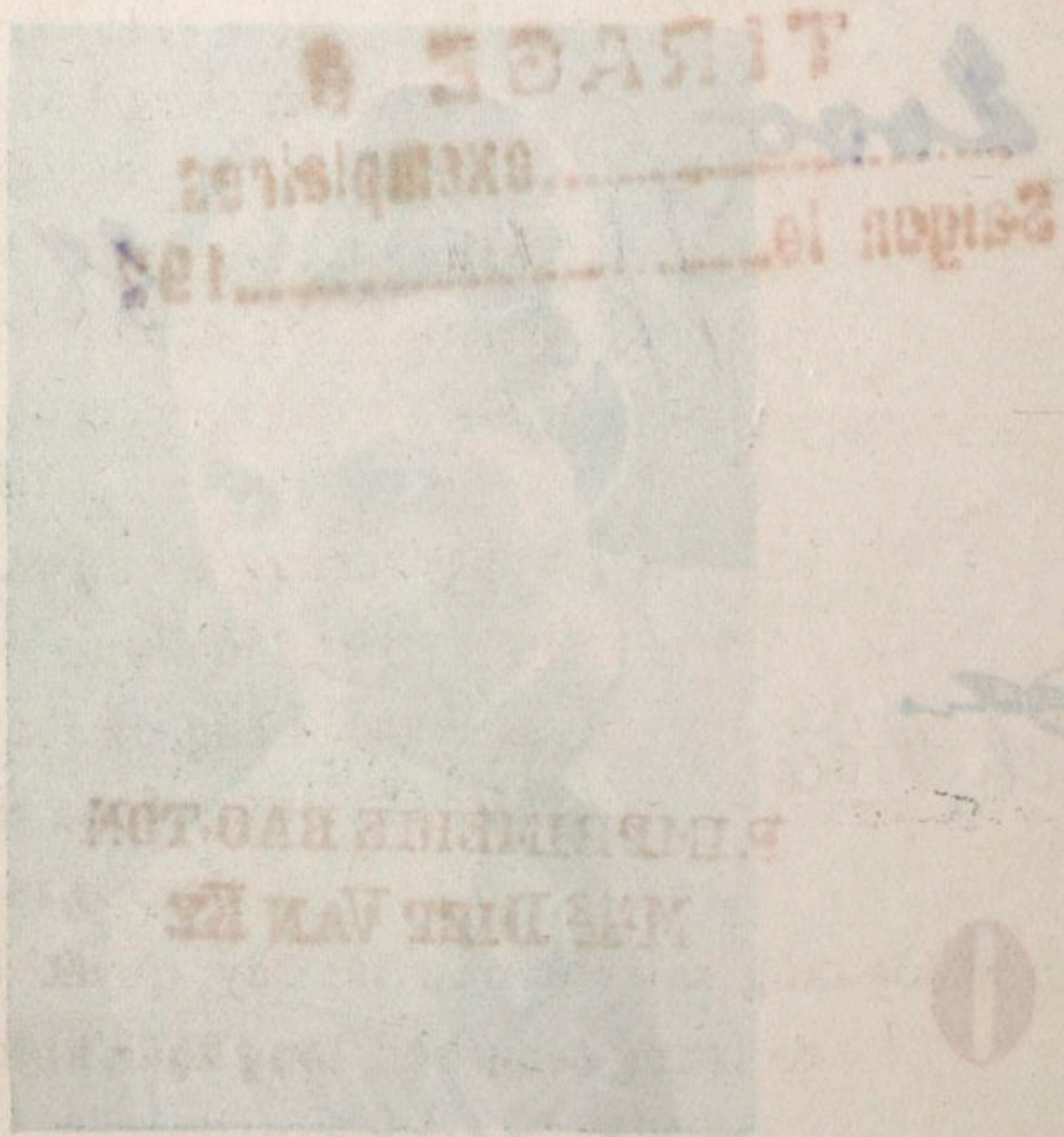
0 \$ 10

DEPT LEGAL
INDOCHINE
No 23/72

VONG - CỔ

BAN TAI - T

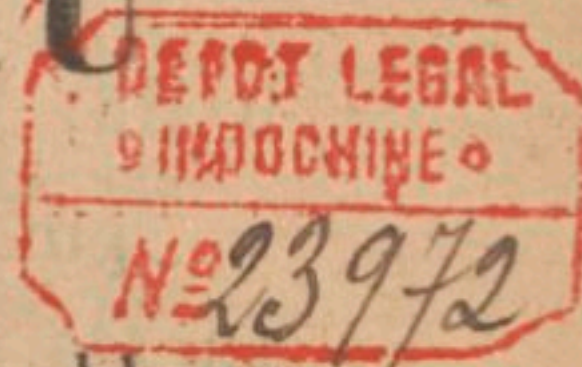
Máy đài Vong - cổ này thường có ở Radio và lấy tiếng vô địa Asia

M. Tôm Bàng
M. Tôm Bàng : Gồm 2 là một người tốt-tu thường có Radio và Asia
M. PHAM - VAN - CUONG Xuat bản

VỌNG CỎ TÀI TỬ

VỌNG-CỎ.— DUYÊN NỢ GÌ ?

1. Chong ngọn đèn lờ, trong lúc đêm khuya
cũng vì ai mà tôi ngồi than dưới bóng.
2. Gà gáy canh sang, vẫn nghe thảng lảng chắc
lưỡi tiếng để nhắc khoan, thật là xót động
trong tấm Cang tràng.
3. Mảnh thương ai, mảnh nhớ ai, mà tôi thao
thức trong cảnh đêm lụng canh tàn.
4. Cũng vì ai đây mà mối sầu tình dòn dập lỏi vẩy
chờ ai kia nào có rõ thấu cho chẳng tấm lòng
này.
5. Nghĩ rất hồ thâm cho tôi đây những trong mây
vời tưởng gió cho nên tôi hao tổn tinh thần.
6. Tưởng cho đối với tất dạ công bằng dầu cho
tấm lòng kim-oanh có xét lại cũng dùm động mỗi
thương tâm.
7. Như ai kia lảng xao chờ như tôi đây quyết dũ
dạ trung cang bền lòng khẩn khích.

8. Dầu chưa có lời hẹn biển non thề tôi cũng mong
mỗi cho đài gương soi thấu đến dấu bèo này đây

9. Này hỡi ai ôi ! tôi xin hỏi chẳng lẽ người đành
gìn vàng với giữ ngọc phòng xuân khóa chắc

10. Mà đành để cho kẻ say vì ai, tức say vì tình
nhiều khi ôm mỗi thắm giọt sầu tâm tã
chứa chang

11. Ngẽ rất hồ hang cho cái phận nam nhi không
có mảnh lực vì chống chỏi với lượng sống
tình trong bể ái tình.

12. Tình tình ôi ! mi quá độc, ôi mà cũng tại tạo
hóa trở trêu khiến nên đưa ta gặp nhau đường
như kẻ gốc bể người lại chơn trời.

13. Gió thổi lai rai trước ngọn đèn lơ khi mờ khi
tổ lòng bắt thương bắt nhớ người bạn tình
chung.

14. Tôi chỉ ước mong sao cho thân kẻ má dựa
chắc giây liêng ái giao mặt bắt tay nhưng
mà tạo hóa ông còn trở trêu thay.

15. Để cho tôi mắng trong mắng đợi ngậm đắng
ngùi cay lãng lóc cùng trần ai cũng tại vì tình.

16. Tình tình ôi ! ta vẫn biết mi là vật vô hình vô
ảnh mà mi có thể xô đẩy con người vào bể
khổ bến mê ấy là chốn trầm luân.

17. Mắng nhớ mắng thương mỗi thắm giọt sầu dồn
dập nào ai kia có rõ thấu chẳng cho tấm lòng
này.

18. Để cho tôi ôm ấp một khối suy linh trong lòng
dầu có thác xuống tiền đài cũng chưa có rá
tan.

19. Bởi vậy cho nên tôi mới thắm than cho nợ ba
sinh duyên trời đã định đôi lứa ta gặp
nhau số truân chuyên còn buộc đảo điên
trong biển tình

20. Ôi ai xuôi chi đây gặp gỡ rồi tôi không rõ trăm
năm biết có duyên nợ gì cùng tôi chẳng.

TÁM BẢNG

VỌNG-CỔ.— NĂM CANH

1. Thùng — canh một đã tàn, nhớ khách tình
chung năm ngồi không an giấc
2. Kim-oanh hỏi em, từ ngày phân tay chia rẽ thì
anh trở về nhà đứng sầu ngồi tủi, vào thở ra
than, khối tình nặng triệu bên lòng biết thuở
nào tan.
3. Cho hay sầu tình càng lắt càng đầy lửa tình càng
dục càng tăng ngọn gió khoát màng.
4. Phấp phới màng bay ánh trắng vàng vắn vặt với
ngọn gió hắt hiu thối vợi dường như kêu gọi
mối sầu, tiếng trống bên lầu. (thùng.. thùng...
chừ đã canh hai).
5. Chẳng phải là anh muốn chơi hoa cho biết mùi
hoa không thương đến phận má đào.
6. Này em ôi ! nghe anh nói đây anh cũng thương
năn nỉ với duyên đường cây người mai mới đến

nói em ngỗ đôi ta sum hiệp một nhà bỏ lúc
đón đau trong lúc chia phôi.

7. Nhưng mà em cũng chán biết nếu mà anh nặng
tình thương em, thì anh mất hiếu.

8. Này em ai sanh ta ra có phải là cha mẹ ta không
nhờ có người mới có ta ngày hôm nay vậy lẽ
nào ta không nghe lời người sai bảo ta hay
sao thùng .. thùng... thùng... trống đả sang ba

9. Anh cũng có ăn học chút ít thì anh cũng chán
biết rằng cái tình có định nhiều cái kết quả
không có được mỹ mãn này sanh ra xưa nay
lắm trường u hận.

10. Mà sự tự do kết hôn trong thời đại văn minh
vật chất này vẫn là cái mầm của lắm chuyện
nhổ nhối khiến người nghe thấy phải gớm ghê
sự tự do kết hôn.

11. Anh còn cha mẹ nhưng mà cha mẹ anh là

người phải thủ cự, nên thành ra sự hôn
nhơn kén chọn anh không có dặng trọn quyền.

12. Vậy thì chốn phòng khuê em hãy gày thea
khóa chắc đợi chờ ngày hoa chúc mặc dầu tin
ông sử điệp tường đông ông bướm đi về mặc
ai, thùng thùng thùng thùng trống lầu sang tư.

13. Nếu anh với em thương yêu nhau trộm lĩnh
cha mẹ diu dắt nhau ra đi.

14. Ra đi thì dặng rồi nhưng mà em ôi ! anh sợ
miệng thể dèm pha anh là bọn hoa tường
liễu ngổ em là phường trên bực trong dâu,
thành ra cha mẹ anh không tiền cư i nổi một
con dâu, anh với em có tốt vì đâu phải
không em.

15. Ở trần phải nhuộm buội trần, lẳng lóc hụp
lặng nơi bể tình sao khối ngựa nghiêng với
lượn sóng tình.

16 Thế anh mới biết thương em là hại nhưng anh
là người có thân sao khỏi có tình, nào phải
vật vô tri vô giác vì không có mảnh lực nào
xô đuổi chữ thương thế nào anh cũng
thương em.

17 Anh thương em, em hãy thương lại anh cho
anh nhẫn nhũ vài lời cho khuây khỏa nỗi lòng,

18 Đường vắng bởi cách trở nên xa xuôi mặt
nhưng dần xa xuôi cách trở đến thế nào đi
nữa mưa chờ thưa thớt lòng cùng nhau chia
sẻ chữ thương cho khỏi phải lòng hoài vọng
lúc thắm canh.

19 Đã biết lòng rõ với dạ anh thì cần gì cần dặn,
kia thùng thùng, thùng thùng thùng đã tan
canh rồi.

20 Anh xin kiêu em hãy tin nơi anh bụng bảo dạ
rằng, em vì anh nên em thức suốt năm canh
thôi em hãy vang vài phật trời, cho đôi ta
mau dựng chóng thành hôn...

VỌNG CỎ

1. Xuân xanh vừa, như mảnh chuyên vàng giữa trời
xuân còn dang lơ lửng
2. Tạc theo gió cuốn theo mây, sớm mới mọc nơi
hướng đông chiều lặn về nơi hướng tây
3. Cái bước phiêu lưu em cam chịu chìm nổi biết bao
nhiều lần rồi
4. Chúc hy vọng này đây, em chỉ vẫn mong vựa bóng
tùng quân, hầu có gởi phận cho các đảng
5. Nào có dè đâu, con đường ba sinh nó điệu viễn lẻ
loi sợi giây xích thẳng
6. Xa vẫn tai nghe tiếng dế nỉ non tiếng ve khóc lạnh
gọi mỗi thắm đêm trường hòa lẫn với hột mưa
tuông rĩ rã, ngọn gió hiu hiu bày ra về màu tang
thương
7. Cái mảnh nhụy đào hết trong mong chỉ những hồi
phong kính

8. Tấm thân em cam chịu bình bồng, rày đây mai đó
có biết bến đâu là bờ đâu
9. Rượu sớm trà trưa lai vãng chàng khanh dập đầu
vào đưa anh Tống-Ngọc
10. Họ chỉ có biết vui riêng chớ họ nào có biết thương
xót đến phận tơ đào phải đau đớn trong lúc
canh trâu.
11. Gió tạc tang rã cảnh hoa phai cả hương lọt cả nhụy
nếu ai có muốn vui xuân thì xuân vẫn chào mừng
12. Chỉ riêng có một mình em đây đối với ngọn đèn
xanh nhìn màu tua trắng mà lụy đổ rơi đôi hàng
13. Chỉ đối với cái cảnh thắm đậm điều hiêu này mai
sao này nó có vương vấn về phần của em mang
14. Thì cho rõ cái triệu chứng bấy nhiêu ngày của em
phải buồn đó là bấy nhiêu ngày kết cuộc của em
đã dặng vui
15. Cũng một năm mờ xanh khi sương sa gió táp, rồi
thì cùng song đi một đời

16. Nhưng mà than ôi ! cái đời nhi nữ đã lỗi bước
phong trần xa chơn vực thắm cái kiếp sanh phù
chĩ có thể thôi

17. Chốn du sơn là nơi trắng gió bến mê tâm là chốn
mồ oan của khách gian hồ

18. Có lắm bấy khách gian hồ thường hay gởi thân theo
lãng sóng bạc nhấp nhô

19. Ai là người tình chung, ai là người tri kỷ, ai là kẻ
thăm viếng khách oan mồ

20. Chỉ riêng về phần của tôi đây, đối với hương tàn
khói lạnh rêu phong mịch mù, xót phận mình
sao lắm đơn cô

VỌNG CỔ.— BÔNG NHẠN MỜ

1. Đêm nay là đêm gì, sao nó buồn quá đời buồn
có phải chẳng đêm nay là đêm của Chức-nữ
Ngưu-lan ra tau trên cầu ô-thước
2. Đêm nay là đêm trung thu nhảm rằm tháng
lâm ánh trăng tà vắn vật gió thổi mây bay
3. Cũng là đêm này mà, Long-Điền ôi ! em có nhớ
chẳng lời thề năm xưa bên mé tây lâu
4. Lời thề trên chũng có vừng trăng thu ẩn dưới
lùm mây bạc, thề thưở tóc xanh ta sẽ yêu nhau
đến lúc bạc đầu
5. Sao đêm nay cũng dưới ánh con trăng thơ anh
thì ngồi bên mái lâu tây còn em thì như bóng
nhạn bay trên đám mây mờ
6. Luồng gió thoán qua chim bay bắt cánh mây
án trăng lơ chim đâu còn thấy dấu người
bạn xưa.

7. Em ôi ! em có nhớ chẳng hồi nào ước nguyện
với nhau rằng dầu thác lên trời thì sanh làm
đôi uyên-ương bay chợp cánh
8. Dầu xuống dương gian thì sanh làm đôi cây liên
nhành chờ khi tuyết hạ gieo lá mà che sương
9. Nơi chốn xa xăm ngày nay biết em có được mối
duyên nơi ngàn dặm
10. Hay là Hồng-quân ông ghen ghét khách Hồng-
quân nỡ để cho hpa xảo liễu úa vì bão phen
dạn dầy gió sương
11. Những khi nhìn lá rụng hoa rơi, em ôi ! em
có tưởng đến khi hoa phai hương lợt nhụy
trong buổi xuân tàn
12. Em ôi ! có nhớ đến bạn tri âm vô vàng mộng
đợi đêm đêm nơi mé lầu tây là nơi ngộ dưới
ánh con trăng tàn
13. Trời ôi ! ai đâu có ngờ ngày vĩnh quyết lại là
hôm ngày ta tiễn đưa nhau

14. Rồi kể từ nầy cho đến lúc sương pha mái đầu,
em ôi / có gặp nhau chẳng thì họa là trong
những giấc chiêm bao
15. Tình nghĩa phôi pha bóng hình lơ lợt, duyên
Thôi Trương đành cam chịu lỡ làng
16. Những khi em nhìn con chim bay lạc bạn sao
khỏi chạnh lòng nhớ đến bạn tri âm
17. Lác đác sương sa gió đưa sóng dọn, xế về tây
mây án con trăng lơ
18. Em ôi / Hồn phách anh dật dờ vu-san nơi hải
giác thương em đoạn trường nơi chốn
tha hương
19. Có nhớ nhau thì chỉ nhìn con nguyệt lặn hay
là cánh hoa tàn tã rụng rời
20. Thời gian cứ đua qua, con chim uyên lạc đàn
còn bay nơi ngoài bể rộng chốn xa xăm mịch

mờ cơn chim ưng còn rử cánh vì cơn mưa
gió lạnh lũng
(Hãy nhớ đón mưa dĩa Asia sẽ có lấy tiếng bài này).

XÀNG XÊ. — (HẾT MONG RỒI)

Rất uổng công tình đôi ta khấn khít,
Ngày hôm nay phải ra tro bụi,
Rồi đời duyên phận của đôi ta.
Trời đất nở khiến xui chi cho gặp gỡ với nhau,
Thì tình ấy đã nặng hoẵng cái mối thương nhau,
Nhưng mà tức tối thay cho số phần mình phải
chịu đòn đau,
Trời đất ôi ! tuổi xuân ta sao dễ hận,
Căng nợ này ai có thấu chăng,
Còn chi nữa mà hầu nói năng,
Bến sông tương từ đây đã vắng bạn,
Duyên nợ đã đổi dời,

Chiếc thuyền bị sóng dập ra khơi,
Ngày hôm nay phải cách mặt,
Thật là tạo vật sao ông quá khéo lả lơi,
Hai cái chữ cang trằng đã trôi theo giòng bích thủy,
Vậy ai là người đứng trong hai mươi thế-kỷ
Chớ nên lầm cái tình lụy phải chịu sâu bi,
Tạo hóa sao để cho chiếc thuyền tình ngửa nghiêng,
Làm cho ai cũng phải bất giác lụy phiền,
Hai cái chữ ái tình là mối nợ oan khiên.
Thật rất nhằm theo ý kiến của đấng thánh nhơn,
Bấy lâu lưu truyền từ xưa cho đến nay.
Vận thời mình đã vì theo cái hoàng cảnh,
Thì cuộc đời này cần vì mà mình phải đua tranh,
Nhưng vì ta quá yêu nhau tại buổi ban đầu,
Nên sau đây ta phải chịu ưu sầu.
Rồi đôi dằng mình còn gặp mặt một lúc tương ly,
Ngồi mà than cho số phận mình mà bắt đôn đau,

Tình sầu tơ tóc trăm năm.
Hay là ta dụng đường tu cái kiếp đầu,
Trời ôi ! tôi xem cuộc đời sao tôi bất hủi ôi ?
Mãnh trăng đã sẻ nửa rồi.
Khối tình kim thạch phải chia đôi.

— Hết —

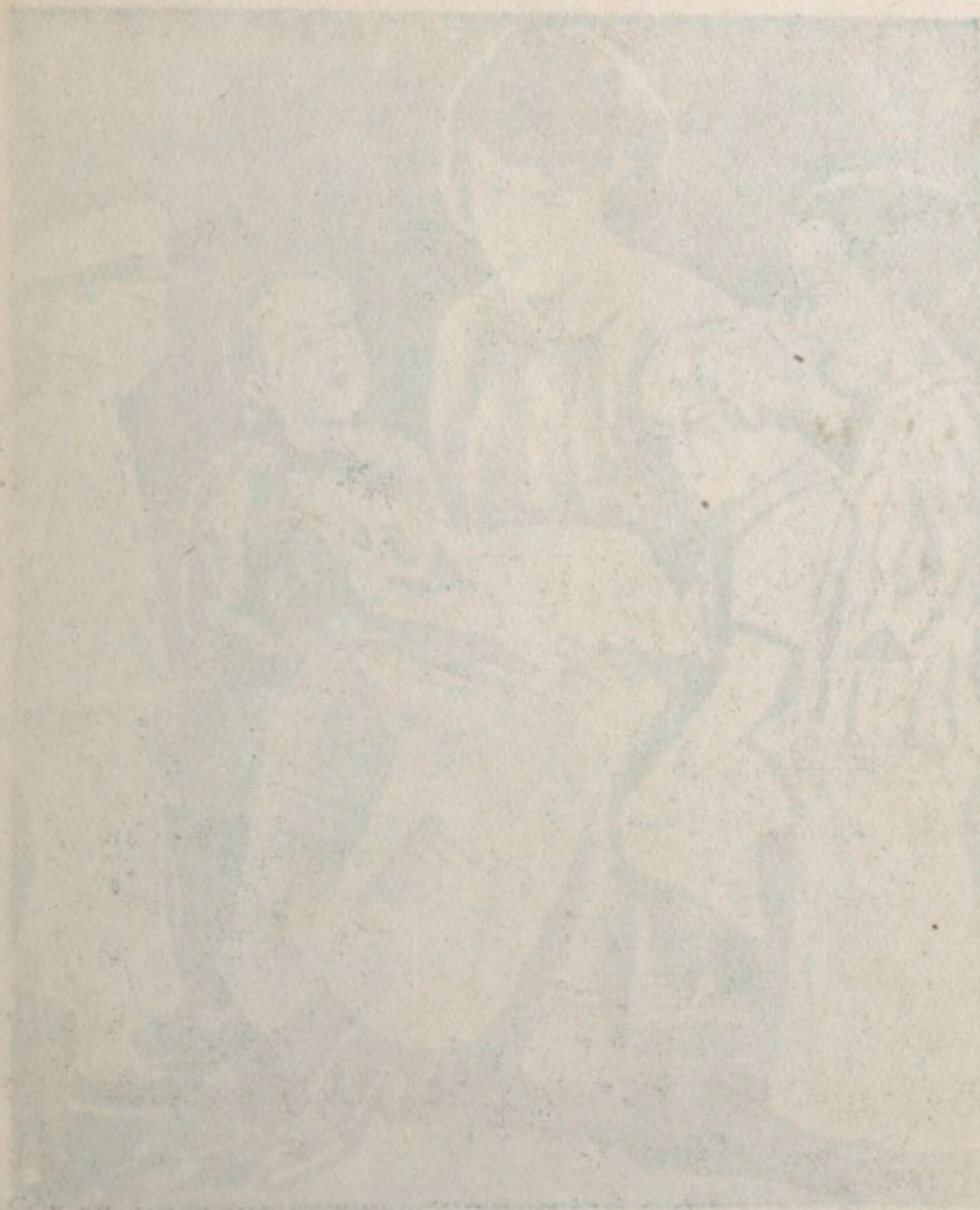
*Nhớ đón mua đĩa Asia sẽ có lấy tiếng bày này,
muốn ca cho đúng nhịp theo đờn thì hãy
mua bài Vọng - cổ nơi hiệu Phạm - đình-
Khương 31 B1 Bonhoure, 31 Cholon để ca
hơn hết, nhớ đón mua.*

BÀI CA TÀI-TỬ

từ số 2 in tiếp luôn luôn, nhiều cuốn còn
hay hơn nữa.

VĂN CHỮ TÂY

TÁC GIẢ : NGUYỄN - VĂN - ỨT
NHÀ IN : PHẠM - VĂN - CƯỜNG

Cần hiểu cho những người biết chữ Quốc ngữ rằng họ
chỉ là những người biết chữ Quốc ngữ, chứ không phải là
những người biết chữ Quốc ngữ. Cần hiểu cho những người
biết chữ Quốc ngữ rằng họ chỉ là những người biết chữ Quốc ngữ.
Cần hiểu cho những người biết chữ Quốc ngữ rằng họ chỉ là những người biết chữ Quốc ngữ.

VĂN CHỮ TÂY

TÁC GIẢ :
NGUYỄN - VĂN - ÚT

XUẤT BẢN :
PHẠM - VĂN - CƯỜNG

Cần dùng cho những người biết chữ Quốc-ngữ, muốn học chữ Pháp, muốn nói tiếng Pháp cho mau lẹ là vì mỗi chữ, mỗi câu, đều có âm chữ quốc-ngữ cả, học một mình rất tiện

IN TẠI NHÀ IN BẢO-TON 175 B^d DE LA SOMME — SAIGON